

ROZSTRZYGNĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr VIII/37/2011 Rady Miasta Imielin z dnia 31 maja 2011r. w sprawie stawek opłat za korzystanie przez operatorów i przewoźników z przystanków komunikacyjnych i dworców, których właścicielem lub zarządzającym jest jednostka samorządu terytorialnego, zlokalizowanych na liniach komunikacyjnych na obszarze miasta Imielin, w częściach określonych w § 2, 4, 5 i 6 jako sprzecznej z art. 16 ust. 4 ustawy z dnia 16 grudnia 2010r. o publicznym transporcie drogowym (Dz. U. z 2011r. Nr 5, poz. 13), dalej jako „ustawa”.

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą Rada Miasta Imielin na sesji w dniu 31 maja 2011r. ustaliła stawki opłat za korzystanie przez operatorów i przewoźników z przystanków komunikacyjnych i dworców, których właścicielem lub zarządzającym jest jednostka samorządu terytorialnego, zlokalizowanych na liniach komunikacyjnych na obszarze miasta Imielin. Uchwała została doręczona Wojewodzie Śląskiemu w dniu 7 czerwca 2011r.

Podstawę prawną do podjęcia przez Radę przedmiotowej uchwał stanowi art. 16 ust. 4 ustawy. Przytoczony powyżej przepis stanowi, że „za korzystanie przez operatora i przewoźnika z przystanków komunikacyjnych lub dworców, których właścicielem albo zarządzającym jest jednostka samorządu terytorialnego, mogą być pobierane opłaty. Stawka opłaty jest ustalana w drodze uchwały podjętej przez właściwy organ danej jednostki samorządu terytorialnego, z uwzględnieniem niedyskryminujących zasad”. Dalsze przepisy tegoż artykułu stanowią o maksymalnej stawce opłaty za jedno zatrzymanie środka transportu, która w przypadku przystanków wynosi 0,05 zł, a w przypadku dworców 1 zł (art. 16 ust. 5 ustawy). Natomiast art. 16 ust. 6 ustawy stanowi, że stawka opłaty, o której mowa w ust. 5, ulega zmianie w stopniu odpowiadającym planowanemu średniorocznemu wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych, ustalonemu w ustawie budżetowej na dany rok. Zmiana następuje od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym została ogłoszona ustawa budżetowa.

Treść § 2 ust. 1 powołanej wyżej uchwały stanowi, że „opłata pobierana jest miesięcznie za każde zatrzymanie środka transportu na przystanku, zintegrowanym węzle przesiadkowym lub dworcu”. Przepis ten, w opinii nadzoru przekracza zakres przyznanej delegacji ustawowej, gdyż dotyczy częstotliwości pobierania opłat, która powinna być uregulowana w umowie zawartej pomiędzy przewoźnikiem a jednostką samorządu terytorialnego.

Jako przekraczający delegację ustawową należy również uznać przepis § 2 ust. 2 uchwały, stanowiący, że „ilość zatrzymań na przystanku lub dworcu ustalana jest na podstawie rozkładu jazdy stanowiącego załącznik do zezwolenia, zaświadczenia lub potwierdzenia zgłoszenia przewozów, o których mowa w ustawie z dnia 16 grudnia 2010 roku o publicznym transporcie zbiorowym”.

Przyjęte przez Radę Miasta Imielin w § 2 ust. 3 unormowanie wprowadza do uchwały, posiadającej walor aktu prawa miejscowego, pojęcie opłaty miesięcznej, które nie znajduje umocowania w ustawie. Opłata miesięczna została zdefiniowana jako iloczyn ilości zatrzymań w danym okresie (w tym przypadku miesiąca) i opłaty za jedno zatrzymanie, ustalonej w oparciu o przepis art. 16 ust. 4 ustawy, i zawartej w § 3 uchwały.

Organ nadzoru kwestionuje ponadto przepis zawarty w § 4 uchwały, który określa sposób regulacji zobowiązania powstałego na skutek korzystania z przystanków i dworców, oraz podaje numer rachunku bankowego, na który należy przelewać opłaty. Bez wątpliwości kwestionowany przepis uchwały zawiera postanowienia, które powinny być uregulowane w umowach zawieranych pomiędzy jednostką samorządu terytorialnego (w przedmiotowej sprawie Gminą Imielin) a przewoźnikami, nie zaś w akcie prawa miejscowego.

Podobnie w umowach zawieranych pomiędzy jednostką samorządu terytorialnego a przewoźnikami powinny być regulowane kwestie związane z zmianą rozkładów jazdy przewoźników. W konsekwencji przepis § 5 uchwały z sposób oczywisty przekracza delegację ustawową, zawartą w art. 16 ust. 4 ustawy.

W ocenie organu nadzoru zbędny jest przepis § 6 uchwały, który formułuje zasadę, iż stawki opłat określone w § 3 będą automatycznie waloryzowane średniorocznym wskaźnikiem cen towarów i usług od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym została ogłoszona ustawa budżetowa. Należy zwrócić uwagę, że kwestie związane ze zmianą stawek opłat została uregulowane w przepisie art. 16 ust. 6 ustawy. Sądy administracyjne orzekały niejednokrotnie, że zarówno powtarzanie w uchwałach, podejmowanych przez organy jednostek samorządu terytorialnego treści przepisów ustawowych, jak też ich modyfikacja stanowi istotne naruszenie prawa, które powinno skutkować stwierdzeniem nieważności takich przepisów. Przepis § 6 uchwały stanowi modyfikację przepisu art. 16 ust. 6 ustawy.

Tym samym uchwałę nr VIII/37/11 Rady Miasta Imielin z dnia 31 maja 2011r., ze względu na wyżej opisane nieprawidłowości, należy uznać za wadliwą, co czyni stwierdzenie jej nieważności we wskazanych częściach uzasadnionym i koniecznym.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Otrzymują:

1) Rada Miasta Imielin

- za zwrotnym potwierdzeniem odbioru,

2) aa.

Wojewoda Śląski

Zygmunt Łukaszczyk